

साइबर अपराध

कृसलिना आले मगर

उसले दुखेले फोन किन्यो तर घरमा भने केही पनि थिएन। त्यसैले उसले विदेशबाट छिमेकीकोमा सम्पर्क गराए। अर्को महिना उसले पार्टटाइम पनि काम गर्न थाल्यो। हाप्ता, महिनामा एकपटक घरको हालखबर सोच्न पाउँयो।

यही कारणले गर्दा उसको जेठी छोरीले बाबासंग फोनको माग गरिन्। पढाइमा राम्रो र घरकी जेठी भाएकोले उनको कुरालाई अस्वीकार गर्न मिलेन। सुरु सुरुमा उनको छोरी बाबासंग बोल्न र आमा बालाई सधाउन तिर लागिन्। यसरी नै दिनहरु खिंत्वै गए। एक दिन रन्जु फेसबुक भने एप्प चलाउदै थिइन्। त्यही समयमा एउटा समीरा नाम गरेको व्यक्तिले उनलाई साथीको प्रस्ताव गरेको देखिन् र उनले पनि स्वीकार गरिन्। त्यही दिनमै समीरले सन्देश पठायो र रन्जुले पनि जवाफ दिइन्। यसरी नै उनीहरुको गफगाफ अघि वढौँ गयो।

यसैगरी, हाप्ता, महिना खिंत्वै गयो। रन्जुको घरमा धेरै काम हुने भएकोले उनी अलि व्यस्त हुन थालिन्। त्यो कुरा उनीसंग बोल्ने व्यक्तिलाई थाहा थिएन। त्यसैले त्यस व्यक्तिले रन्जुलाई धेरै सन्देशका पठाउन थाल्यो। एकोहोरो प्रेममा डुबेसरी तिमी बिना मर्द्दी भन्न थाल्यो। रन्जुले पनि उसको कुरा सुनेपछि ए सम्भाउन थालिन्। समीरले सबै विवाहको प्रस्ताव राख थाल्यो। रन्जुले भने आफ्नो बुवा उनका लागि दुख गर्दैछ भन्ने कुरा सम्भार्त्यैन् र केही वर्ष रोक्न तथा उमर र पढाई पूरा हुन दिन्नु भन्निन्। उनको त्यो फेसबुकको साथी भने एउटै कुरा बताइरहन्थ्यो। रन्जुलाई पनि उसले मलाई धेरै माया गर्दै क्यारे भन्ने लाग्न थाल्यो। यसरी नै दिनहरु खिंत्वै गए। एकदिन उनको मिलेने काम गर्न ठाउँबाट अन्त सरुवा भयो।

व्यक्तिगत

कृन्यान्सी न्यौपाने

हासिल गरेको भएपनि उसले आफ्नो भनाइ राम्रोसंग व्यक्त गर्न सक्दैन। एक साधारण मानिसका लागि पनि व्यक्तित्व महत्वपूर्ण हुन्छ। यदि उसलाई आफ्नो कुरा राख आउदैन वा कसैलाई बुझाउदैन सक्दैन भने उसले कहिले प्रगति गर्न सक्दैन। जुन मानिसले आफ्नो भनाइ व्यक्त गर्न सक्दैन। ऊ जीवनमा असफल हुने सम्भावना अत्यधिक हुन्छ।

यसैगरी यदि मानिसले आफ्नो भावना राख सक्छ भने, मन्त्रित्व दिन सक्छ भने उसले आफ्नो जीवनभरिमा धेरै प्रगति गर्न सक्छ। ऊ कहिले पनि आफ्नो विचार राख्नुपाट हिचिक्चाउदैन। त्यस मानिसले आफ्नो व्यक्तित्वको कलाले धेरै मानिससंग सम्बन्ध जोड्छ। त्यस मानिसले आफ्नो विचार राखिरहने बानीले उसको आत्मविश्वास पनि वढौँ। उस्से कुनै पनि समूहमा नेतृत्व गर्न सक्छ। उसले मानिसहरुसंग नाता जोडेर आफ्नो सामाजिक जीवनलाई बलियो बनाउन सक्छ। उसले जस्तो परिस्थितिमा पनि आफ्नो भनाइ राख सक्छ। त्यसकारण आफ्नो जीवनमा विभिन्न अवसरहरु प्राप्त गरेर सफल हुन सक्छ। त्यसैगरी एक शिक्षकलाई पनि व्यक्तित्व दिन आएन भने उसले जितिसुकै शिक्षा

कक्षा-८, बालज्योति मानि, हेटौडा-५

कथा

गोप्य कुरा रन्जुको परिवारमा पुऱ्याइदिइन्। परिवारले उनलाई धेरै सम्झायो। रन्जुले पनि बुझेकै गर्दै भित्रभित्र प्रेर्म सम्भव्यलाई अघि बढाइरहेकी थिइन्। यही कारण उनको पढाइमा ध्यान कम जान थाल्यो।

पढाइमा कमजोर भएको कुरा शिक्षकहरुले उनको परिवारमा खबर गरे। उनको परिवारले फेरी उनलाई सम्झायो तर रन्जुले भने सम्झेकै मात्र गर्थिन्। यसरी नै निकै समय बित्यो। रन्जुको फेसबुक प्रेमीले फेरि विवाहको प्रस्ताव राख्यो। रन्जुलाई अस्वीकार गर्ने आँट नै आएन। उनी एक रात त्यो अपरिचित व्यक्तिसंग भागिन्। उनीहरु सहरको एउटा कुरो जुस्तो ठाउँमा डेरामा बस्न थाले। उता रन्जुको परिवार भने उनको खोजिमा लाग्यो। उता समिरको पनि खोजी भएछ। समीरको घरमा श्रीमती र दुई बच्चाहरु रहेछन्। यो कुरा रन्जुलाई थाहा थिएन।

समीरकी श्रीमतीको नाम रिता थियो। उनले प्रहरी कार्यालयमा रिपोर्ट गरिन्। रिपोर्ट हालेको ३ महिनामा नै समीर पुलिसको फन्दामा पयो। रन्जुले रोइ कराई। केही सोञ्च सकिन र केही समयपछि आत्महत्या गरी। छोरीको स्वभाव देखेर रामप्रसादलाई रिस त नउठेको होइन तर व्यक्त गरे का थिएन्। बुरु उर्टै छोरीलाई एउटा बुबाको नाताले नआतिन सल्लाह भने दिइरहन्थे। एक दिन रामप्रसाद विदेशमा खाना खाई

हेटौडा-४

मेरो जीवनको लक्ष्य

कृपतिमा घले

एक दिन उहाँको सपना पूरा गर्ने छु। मेरो जीवनमा अहिले जति गाहो, अप्यारो समयमा पनि मलाई मेरो आमाले साथ दिनु हुन्छ। हरेक समस्यामा मेरो हल बनेर मेरो साथमा बस्नु हुन्छ। र त्यसैगरी म पनि मेरी आमाको आड बन्ने छु।

मेरो सपनालाई साकार बनाउने छु। मेरो जीवनको लक्ष्य नै कहिले हार नमानी आफ्नो सपनालाई पूरा गर्ने र आमाले जीवनमा खुसीले मर्ने हो। एउटा नर्स भएपछि आफ्नो जिम्मेवारीबाट कहिले पनि ठाठा भाने छैन।

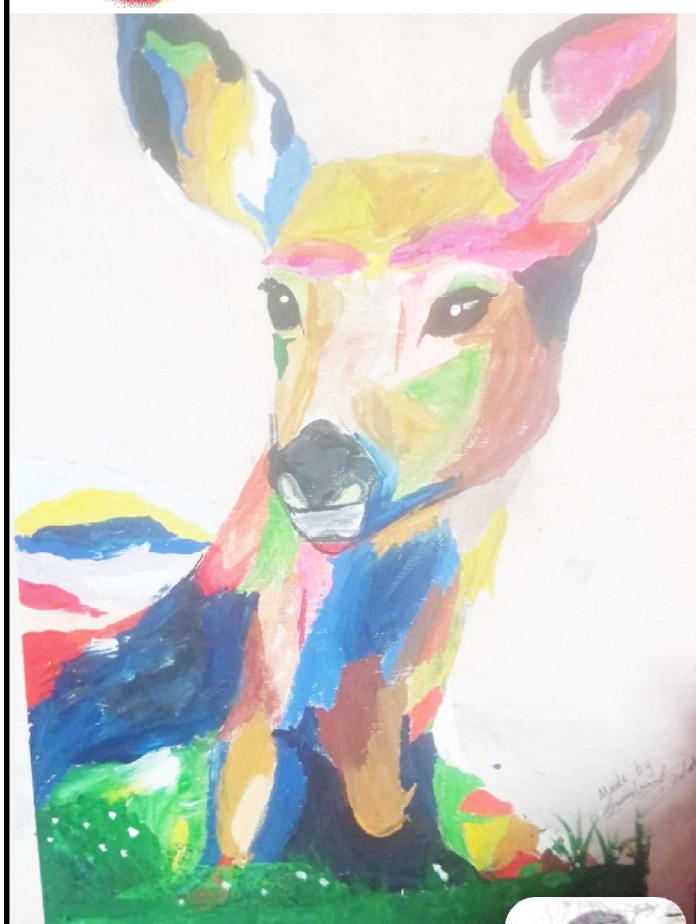
म एकपटक विदेश जाने ठूलो रहर छु। यो पनि मेरो एउटा लक्ष्य नै हो। विदेशमा यहाँ जस्तो सजिलो त कदापि हुैदैन तर म मेरो लक्ष्य पूरा त एर्किन अवश्य गर्नेछु। एउटा नसको सप्तमा सबैलाई सहयोग गर्न पाउनु हो। म एउटा नर्स भनेर दुखमा परेका मानिसहरुलाई सहयोग गर्न चाहन्छु। म मेरो परिवारलाई सुखले पाल्न चाहन्छु। मेरो आमालाई सुखमा राख्न चाहन्छु। एउटा नर्स भनेको आफ्नो भोक, निन्दा केही नभनी विरामीको उपचार गर्नु हो। जब म बिरामी भएर अस्पताल जाने गर्द्दु। तब त्यहाँ भएको नर्सहरुको मिहिनेत देखेर म पनि एक दिन नर्सनै बन्ने छु भनी मनमा सोच्ने गर्द्दु। अहिले जति मेरो परिवारले मलाई माया दिएर समाजमा अपनाउनु पर्ने हरेक बानी, व्यवहारको बारेमा सिकाउनु हुन्छ म पनि उहाँको आँखामा खुसी देखाएर अघि बढौँ।

अहिले मेरा लागि मेरो आमाले जति आफ्नो रगत परिसना बगाउन भएको छु। म पनि एक दिन उहाँलाई खुसीको साथ राख्ने छु। मेरी आमा मेरा लागि बनाएर राख्नु तै मेरो जीवनको सबैभन्दा ठूलो लक्ष्य हो। कक्षा-१०, कृष्ण आदर्श इंगिलिस वोर्डिङ स्कूल, हेटौडा-१

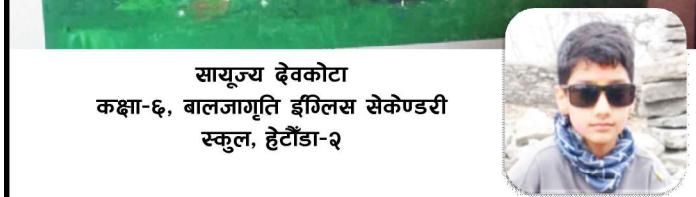
सामुदायिक रेडियो, रेडियो निकास १३.४
मेगाहर्ज सुनौं र सुनाउँ

सरगम राई
कक्षा-७, सिद्धार्थ शिशु सदन, हेटौडा-४

सायुज्य देवकोटा
कक्षा-६, बालज्योति इंगिलिस सेकेण्डरी
स्कूल, हेटौडा-२

चित्रकला

दिपासना थापा
कक्षा-११, हेटौडा स्कूल अफ
म्यानेजमेन्ट, हेटौडा-४

समिता स्याङ्गतान
कक्षा-२, कमला आधारभूत विद्यालय,
हेटौडा-१८

